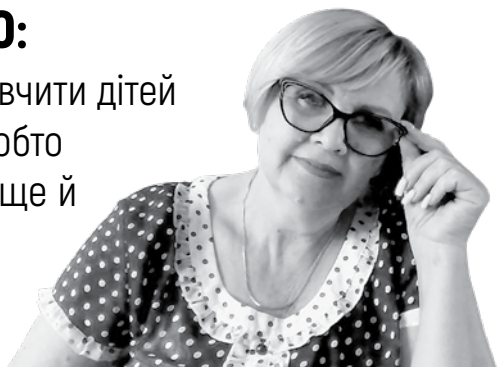

МАРИНА ОНАНКО:

«Сучасна школа має вчити дітей бути проактивними, тобто не тільки говорити, а ще й конкретно діяти»

5

У ГРОМАДІ ТРИВАЄ РЕМОНТ ДОРІГ

3

ІСТОРИКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ КВЕСТ ВІДБУВСЯ ЦІЄЇ СУБОТИ У РЕШЕТИЛІВЦІ

4

РешетилівщинаUA

#37(227) від 15 вересня 2022 року

Газета твоєї громади

Найкраща районна газета країни 2021 року за версією Національної спілки журналістів України

МОЛОДІЖНА РАДА
«PROGRESS UA»
ОРГАНІЗОВУЄ
«СУБОТНИК»
З НАГОДИ
ВСЕСВІТНЬОГО ДНЯ
ПРИБИРАННЯ

2

У РЕШЕТИЛІВСЬКІЙ
ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ
ВІДЗНАЧИЛИ ДЕНЬ
ФІЗКУЛЬТУРИ
І СПОРТУ

4

ВАЛЕРІЙ СЛАВКО:
«Боротьба – це завжди
подолання себе, яким
ти був учора, себе,
яким ти станеш завтра»

9

БЛИСКУЧИЙ КОНТРНАСТУП: ЗСУ ЖЕНУТЬ ВОРОГА ІЗ ХАРКІВЩИНИ, ДОНЕЧЧИНИ ТА ХЕРСОНЩИНИ!

Ми всією країною втратили це літо, проте рідні ЗСУ роблять все можливе й неможливе, аби українці усім серцем полюбили осінь і назавжди забули про осінню депресію. Бо як це було майже 80 років тому, так і цього вересня українська земля і українські міста та села очищаються від скверни. У 1943 році з України гнали нацистів, у 2022 році ЗСУ дають з усіх сил копняків рашистам.

Що не день — то нові повідомлення про звільнені населені пункти на Харківщині, просування на Донецькому та Херсонському напрямку.

Росіяни 11 вересня хотіли на окупованих територіях нашої країни провести референдум, проте щось пішло не так. Точніше, ЗСУ сплутали всі карти московитам, а контрнаступ виявився таким стрімким, що навіть у російських пропагандистів заліпило пельки від

несподіванки і масштабів трешу. Ті міста, які російські вояки брали за 120 днів запеклих боїв, українські захисники звільнили за пару діб.

Про те, як нащадки козаків на полі бою перехитрили російських імперців, як зустрічають справжніх визволителів, яке воно — піврічне життя в окупації та чим ворог відповів на контрнаступ ЗСУ детальніше читайте на 6-ій сторінці нашого видання.

Передплачуйте
улюблену газету
«Решетилівщина.UA»!

Передплатний індекс —
60841
(24 грн на місяць)

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

Осінні турботи «Ефекту»

Для комунального підприємства «Ефект» Решетилівської громади, працівники якого щодня трудяться задля блага і привабливості нашого міста, будь-яка пора року завжди гаряча. Осінь — не виняток.

Цими днями комунальники впорядковували кладовище у місті Решетилівка та ближніх селах і ліквідували стихійні сміттєзвалища біля них. На часі й вивезення сміття, яке накопичилося після літнього відпочинку, в прибережних зонах Говтви.

Як зазначає керівник підприємства Ростислав Гриб, постійне нагадування дорослим людям, що викидаючи сміття вони шкодять не лише навколишньому середовищу, а й самі собі, та розповіді про те, що до роботи доводиться залучати працівників, які могли б в цей час виконувати більш важливу для громади роботу, на жаль, поки не дають бажаних результатів. Але працівники підприємства продовжують боротися за свідомість земляків, і в той же час ліквідовують наслідки гулянь недобросовісних відпочивальників.

Оскільки в зонах відпочинку вже зовсім мало

відпочиваючих — комунальники вивезли на зберігання додаткові баки для сміття, які там були встановлені у розпал сезону.

Стартувало і вивезення сміття з приватних домоволодінь громадян. КП «Ефект» надає причіп для ТВП, та здійснює вивіз відходів за затвердженим тарифом.

Окрім того комунальники вже розпочали підготовку багаторічних рослин до осінньо-зимового періоду. Нині проводять підживлення, розсаджування,

обрізання, а також звільняють клумби міста від однорічних рослин, що вже завершили цвітіння.

Як тільки-но температура повітря почне падати, до наступної весни будуть «законсервовані» всі водограї нашого міста, а поки дозволяє погода і час — кожен решетилівець та гість міста може помилуватися красою міських фонтанів.

Юлія ГРИНЧЕНКО

У Решетилівці продовжують видавати допомогу для вимушених переселенців

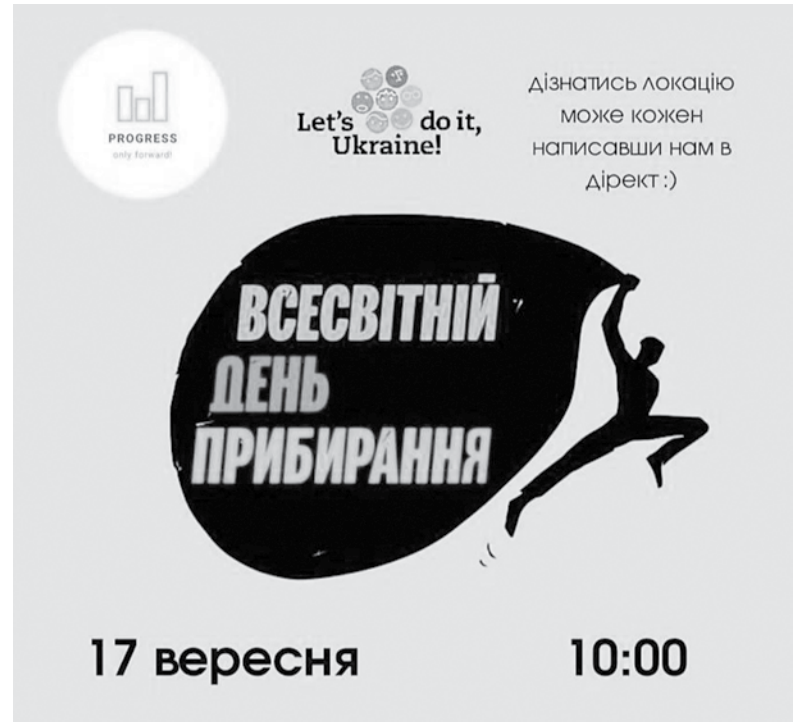
Цього тижня вимушено переміщені громадяни, які нині проживають у Решетилівській громаді, зможуть отримати продуктові набори. Видача допомоги триває до четверга включно.

«До уваги внутрішньо переміщених осіб Решетилівської громади. З 13 по 15 вересня

включно, з 9:00 до 16:00, за адресою Покровська, 17, можна буде отримати гуманітарну допомогу. Продуктові набори (рис, макарони, консерви, олія) будуть видаватися з розрахунку 1 на родину. Кількість обмежена», — зазначає керівник громади Оксана Дядюнова.

Щоб отримати продукти харчування, при собі необхідно мати оригінали документів, що посвідчують особу кожного члена родини, або електронні документи в додатку Дія, а також довідки ВПО (оригінали).

Віктор БЛОКІНЬ

Молодіжна рада «Progress UA» організовує «суботник» з нагоди Всесвітнього дня прибирання

У суботу, 17 вересня, Молодіжна рада «Progress UA», що діє при Решетилівській міській раді запрошує небайдужих і свідомих мешканців Решетилівки долучитися до Всесвітнього дня прибирання.

Захід на користь нашого прекрасного і мальовничого міста проведуть за підтримки руху *Let's do it, Ukraine* уже цієї суботи о 10:00. Як зазначають у молодіжці, це буде колективне прибирання.

З міркувань безпеки, про місце проведення учасники молодіжного руху не

повідомляють, а всіх охочих доєднатися до акції запрошують написати в месенджер «Progress UA» у Фейсбук.

Зауважимо, що небайдуже молоде покоління нашої громади підтримує екологічно-свідомий рух вже не вперше. На їхньому рахунку чимало акцій з прибирання навколишніх територій і прибережних зон Говтви.

Тож не будьте байдужими, підтримайте молодь і зробіть своє місто ще кращим!

Юлія ГРИНЧЕНКО

Наступного тижня у Глибокій Балці планують організувати благодійний ярмарок

23 вересня на майданчику біля Глибокобалківського будинку культури планують організувати благодійний ярмарок, де можна буде придбати випічку, вироби ручної роботи, солодощі, дари садів. Всі виручені кошти організатори спрямують на потреби захисників.

«Всі бажаючі зможуть продати свої вироби (печиво, смаколики), вироби ручної роботи, овочі, фрукти. Також запрошуємо усіх охочих придбати товари на ярмарку,

а гроші спрямувати на підтримку наших захисників у цей нелегкий для країни час. Також буде концерт за участі дітей із нашої школи», — йдеться у повідомленні.

Орієнтовно стартує благодійний захід о 10 годині ранку. Подібні заходи вже стали традицією для Решетилівщини. Завдяки ярмаркам вдалося зібрати кілька десятків тисяч гривень на підтримку військових.

Віктор БЛОКІНЬ

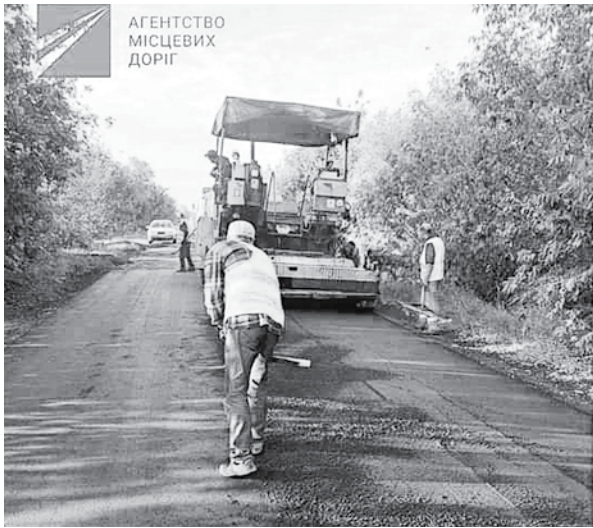
КРИМІНАЛ ТА НАДЗВИЧАЙНІ ПОДІЇ

За повідомленням Нацполіції, у період із 5 по 12 вересня у Решетилівській громаді зареєстрували 55 повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події. Із них 9 внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінальних правопорушень. Нагадуємо номери телефонів, за якими Ви маєте можливість повідомляти інформацію щодо

місця перебування зниклих людей, а також відомі Вам обставини вчинення злочинів або порушення публічного порядку: (05363) 2-50-72 (чергова частина Решетилівського ВП) або 102.

Як повідомляє Решетилівська служба порятунку, протягом тижня в громаді не зафіксували жодної надзвичайної події чи ситуації.

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

У громаді триває ремонт доріг

Близько тижня тому у Решетилівській громаді стартував поточний ремонт доріг. Наразі визначено 4 напрямки — це дороги на Демидівку, Кукобівку, Сухорабівку та Лиман Перший. Як повідомили у Решетилівській міській раді, ремонтуватимуть шляхи картами та виконуватимуть поточний ямковий ремонт. Для цього

з міського бюджету виділили 2 мільйони 200 тис. грн, — поінформувала міський голова Решетилівської територіальної громади Оксана Дядюнова.

Крім того, поточний ремонт доріг заплановано в самому місті Решетилівка і сільських шляхах місцевого значення. У планах поладнати покриття приблизно на 10 вулицях.

Пріоритетними виділяють вулиці Полтавську, Старокиївську, Гарячківську, які виходять на автомагістраль державного значення Київ—Харків.

На ці роботи з бюджету Решетилівської громади витратять 2 мільйони 900 тисяч гривень.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Решетилівські волонтери збирають кошти на тепловізор для захисників

До Решетилівського волонтерського центру звернувся житель села Хоружі військовий Олег Сипало із потребою у тепловізорі. Наразі він боронить країну на Херсонському напрямку, де точаться запеклі бої, тож військовим необхідне сучасне обладнання, щоб вчасно виявляти і знищувати ворогів.

«Прохання до всіх небайдужих допомогти фінансово, адже ціна питання близько 44 000 грн. Зараз же в нас є менше половини суми. Також по запиту старости з Покровського Андрія Падуна придбали 500 м кабеля для облаштування бліндажів військовослужбовців нашої громади на Східному напрямку. Крім того, від

місцевих волонтерів хлопці також отримали буржуйки, маскувальні сітки, продукти харчування», — зазначає волонтер Андрій Горобець.

Усі, хто мають змогу і бажання підтримати захисників, можуть перерахувати кошти на рахунок волонтерів — 4441114456676665.

Михайло ЧУБ

У Покровському встановили баки для роздільного збору сміття

Нещодавно КП «Покровський комунгосп» встановило нові металеві контейнери для збору поліетиленових пляшок на різних вулицях Покровської громади. Зокрема, баки розташовані біля магазинів: «Оберіг», «Омелянко», «Каштан», «Перечеп». Місця для встановлення обирали із урахування зручності для місцевих мешканців. Це необхідно для того, щоб жителі Покровського не викидали поліетиленові пляшки разом із побутовим сміттям та не забруднювали навколишнє середовище.

Також КП «Покровський комунгосп» дбає про чистоту у громаді та регулярно займається збором та вивозом побутових відходів із населених пунктів громади. Минулого вівторка комунальники зібрали тверді побутові відходи у селищі Покровське по вулицях: Освітнянська, Зоряна, Елеваторна, Робітнича, Світанкова, Зелена, Миру, Шевченка, Грушевського, провулках

Фруктовому та Чураївни. А також у Федіївській громаді. У середу збір сміття здійснили у Кукобівській громаді. А також у селі Покровське по вулицях: Калиновій, Полтавський шлях, Гоголя, Степовій, Привокзальній та провулку Садовому.

У четвер непотріб вивезли із села Покровське по вулицях: Молодіжна, Чкалова, 23 вересня, Широка, Мічуріна, Центральна, Травнева, Пушкіна, провулках — Вишневий, Кооперативний,

Шкільний. Окрім цього, зібрали побутові відходи у селі Піщане, Новомихайлівській громаді та селі Кривки.

У п'ятницю забрали відходи по вулиці Залізничній у селі Покровське, також у селах Шкурупії та Голуби. КП «Покровський комунгосп» нагадує, що громадянам, які не заключили договір, користуватись смітєвими баками підприємства категорично заборонено.

Михайло ЧУБ

Коротко про головне

Пенсіонерам обіцяють зростання пенсій

Із жовтня розпочнеться виплата доплат для пенсіонерів у віковій категорії від 70 до 75 років. Сума зростання виплат — 300 грн.

Також із 1 жовтня буде встановлено мінімальний рівень пенсії для пенсіонерів 70+. Він становитиме 3 000 гривень, а тим пенсіонерам, у яких виплата з надбавкою не дотягуватиме до цієї суми, пенсію округлять до 3000 гривень.

На Полтавщині за 200 днів війни тривога тривала понад 500 годин

З початку повномасштабного російського вторгнення в Полтавській області понад 600 разів лунала повітряна тривога, яка тривала понад 500 год. За 200 днів війни по території Полтавської області російський ворог випустив 77 ракет.

Ракетні удари росіяни нанесли по Кременчуку, Миргороду, Карлівці та неподалік Полтави.

На порталі «Дія» запрацювала послуга «Усиновлення: реєстрація кандидатом»

Військова агресія росії проти України зруйнувала життя сотням родин. Багато дітей залишилися сиротами. Щоб допомогти українським дітям знайти родину, Дія запустила консультації щодо усиновлення та оголосила про нову важливу послугу.

На порталі запрацювала реєстрація для потенційних батьків, які бажають усиновити дитину. Раніше ця послуга була доступною тільки офлайн.

Новий конверт від «Укрпошти»: «Ласкаво просимо у пекло»

Укрпошта продовжує випуск продукції на військову тематику — цього разу в планах випуск першого маркованого конверта воєнного часу.

«Завдяки нашим ЗСУ відбуваються такі події, що ми не можемо не задокументувати їх так, як це вміє Укрпошта. Ми додали до колекції символічний маркований конверт

«Ласкаво просимо до пекла». Думаю, цією фразою можна описати те, що зараз відчувають наші вороги», — написав керівник «Укрпошти» Ігор Смілянський.

За такий дизайн конверта проголосували понад 200 тисяч українців, він буде маркований новою маркою «Тризуб». Новий конверт можна буде відправляти по території України.

Уряд схвалив проект Держбюджету-2023 — майже 50% видатків спрямують на безпеку й оборону

Кабмін схвалив проект закону про Державний бюджет України на 2023 рік, найближчим часом його передадуть на розгляд Верховної Ради, повідомляє пресслужба українського Уряду.

Як заявив міністр фінансів Сергій Марченко, Уряд заклав збільшене фінансування сектору безпеки і оборони на рівні 17,9% ВВП, що втричі більше, ніж було закладено у Держбюджеті-2022.

Прем'єр-міністр Денис Шмигаль повідомив, що, згідно з проектом бюджету, понад 1,1 трлн грн або майже 50% всіх видатків буде спрямовано для сектору безпеки й оборони. Ще 35% видатків складатимуть пенсії, субсидії, допомога малозабезпеченим родинам, виплати внутрішньо переміщеним особам, витрати на медицину й освіту.

Перемоги решетилівських пауерліфтерів

10 вересня відбулися змагання під назвою: «Кубок федерації пауерліфтингу Полтавської області».

На турнірі представники Решетилівської ДЮСШ показали такі результати: в категорії до 105 кг почесне перше місце з результатом 110 кг посів Півоваренко Владислав, в категорії до 74 кг 2 місце виборов Джос Ярослав з результатом 90 кг.

Зінченко Нікіта в категорії до 74 кг став третім місцем з результатом 85 кг.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Всеукраїнський центр вишивки та килимарства став однією із локацій історико-культурологічного квесту

У суботу з ініціативи молодіжної ради міста «Progress UA» відбувся цікавий квест, який сподобався і дітям, і дорослим. Він зібрав більше півсотні решетилівців. Серед 9 різноманітних контрольних «станцій» була і краєзнавча, учасники якої демонстрували знання з історії Решетилівки. Одне із питань культурологічного блоку стосувалося килимарства, зокрема, хто є автором килима, який знаходиться в ООН.

Килим «Дерево життя» Надії Несторівни Бабенко прикрашає Блакитну залу Організації Об'єднаних Націй у Нью-Йорку, як «духовна її емблема». Цей дивовижний витвір мистецтва (виготовлений вручну, розмір

230х360 см, вовна) майстрині був подарований від України ООН у 1969 році. Відомий мистецтвознавець Володимир Данилейко у передмові до каталогу творів Надії Несторівни, написав: «Серед багатьох і багатьох національних мистецтв народів і країн знавці шукали тоді „єднаючого символу“ для ідеї повоєнного збереження миру, — а вибрали всемісний філософський килим з України бережливці нашої Надії Бабенко. Пишаймося такою світовою місією нашого українського народного мистецтва!»

Надія Бабенко — заслужена майстриня народної творчості України, лауреатка Національної премії імені Тараса Шевченка, членкиня Національної

спілки майстрів народного мистецтва, кавалер ордена княгині Ольги 3-го ступеня.

Син Надії Несторівни, заслужений майстер народної творчості України, провідний художник Всеукраїнського центру вишивки та килимарства Олександр Бабенко зазначає: «... її життя триває у вічності. Відповідно до закону про декомунізацію, рішенням Решетилівської селищної ради 2015 року вулицю, на якій жила мама, названо ім'ям Надії Бабенко. З нагоди її 90-річчя (2016 р.) на будинку Решетилівського художньо-професійного ліцею відкрито меморіальну дошку з барельєфом. А 2021 року Національний банк

України випустив п'ятигривневу і срібну десятигривневую монети „Решетилівське килимарство“ із фрагментом килима „Голубий“ авторства Надії Бабенко...».

Та найголовніше, що за її малюнками народжуються нові дивотвори, які створюють фахівці Всеукраїнського центру вишивки та килимарства. Килимами Надії Бабенко ви можете помилуватися, завітавши у Центр.

У 2005 р. Верховна Рада України подарувала Раді

Європи (м. Страсбург, Франція) килим «Народжені рідною землею» народного художника України, лауреата Національної премії імені Тараса Шевченка, багаторічного директора Решетилівської фабрики художніх виробів, Почесного громадянина Решетилівки Леоніда Самійловича Товстухи. Майстрині Всеукраїнського центру вишивки та килимарства виготовили копію цього килима з нагоди 90-річчя митця (2020 р.). Цей дивотвір прикрашає виставкову залу ВЦВК.

Решетилівці горді тим, що наші славнозвісні земляки, класики решетилівського ролінного килимарства Леонід Товстуха та Надія Бабенко прославляють Україну мистецьку у світі.

Людмила ДЯДЧЕНКО,
провідний редактор
Всеукраїнського
центру вишивки
та килимарства

Понад 30 проектів змагаються за перемогу в конкурсі «Шкільний громадський бюджет Решетилівської міської ради»

Триває голосування за проекти в шкільному громадському бюджеті Решетилівської міської територіальної громади, який проходить в рамках Швейцарсько-українського проекту «DECIDE». Голосування має фінішувати 19 вересня.

Як розповіли у міському відділі освіти Решетилівської міської ради у першому етапі (подача проектів) взяли участь 14 навчальних закладів громади.

Так, 13 з них подали по 2 учнівські ініціативи, а Решетилівський опорний ліцей імені І.Л.Олійника — запропонував на розгляд одразу 5 проектів. Загалом за перемогу змагаються 31 учнівська

ініціатива. Більшість з них відповідають критеріям — «Створення нового освітнього простору в школі та громаді», а також «Фізична культура», «Спорт і здоров'я».

За результатами голосування проекти-переможці планують реалізувати у 2022 році.

На час підготовки номера газети серед лідерів були такі: «Створення STEM-лабораторії» Створення гуртка «Робототехніка — крок у майбутнє», «Спорт-Club» — усі представляють Опорний заклад «Решетилівський ліцей імені І.Л.Олійника». Дещо не дотягує по голосах до трійки лідерів проект «Музей школи — крок

з минулого в майбутнє», який теж написали учні ліцею.

Загалом, жителі громади в цьому році не надто активні в голосуванні. Є ініціативи, які не набрали й 10 голосів. І прикрість тут полягає у тому, що щире дитяче прагнення зробити освітнє середовище кращим не викликає підтримки у дорослих.

Тож не зволікайте і голосуйте за кращі проекти дітей! Адже лишилося зовсім небагато часу. Нагадуємо, кожен мешканець громади може віддати голос за три найліпші, на його думку, проекти.

Юлія ГРИНЧЕНКО

У Решетилівській початковій школі відзначили День фізкультури і спорту

Традиційно на початку нового навчального року у Решетилівській філії I ступеня Опорного закладу «Решетилівський ліцей імені І.Л.Олійника Решетилівської міської ради» проходять заходи до Дня фізкультури і спорту. У рамках цього, для дітей організовують чимало цікавих заходів: тематичні виховні години, інформаційні хвилини, олімпійські уроки, конкурс малюнків, спортивні змагання між школярами тощо. Цей рік також не є виключенням.

Минулого тижня для учнів початківки провели активний захід, де діти приймали участь у спортивних естафетах, приєдналися до руханки на свіжому повітрі та виконували різноманітні завдання. Учні разом із вчителями демонстрували спритність та завзятість під час

виконання спортивних завдань.

Також у рамках проекту «Будь активним заради миру!», який реалізується завдяки об'єднаним зусиллям МОН, Комітету з фізичного виховання та спорту, ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти», Українсько-швейцарського проекту «Діємо для здоров'я», ГО «U-sport», спортивних федерацій та за підтримки Міжнародного дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ), навчальний заклад

долучився до конкурсу на кращу організацію форм фізичної активності. Захід проводиться із метою зміцнення здоров'я дітей, підвищення їхньої фізичної активності під час навчання та зниження рівня тривожності. У школі регулярно проходять фізкультхвилини, пальчикова гімнастика, вправи для психоемоційного розвантаження, руханки тощо.

Віта ШАФОРСТ

Замість квітів — благодійність: школярі з Покровського передали тепловентилятор на передову

Учні, які у вересні вперше переступили поріг Покровського навчального закладу, передали військовим тепловентилятор. Кошти на благодійність вирішили зібрати замість купівлі квітів на День знань. Таким чином вдалося придбати тепловентилятор за понад дві тисячі гривень.

«Пишаюся своєю супергеройською родиною. Саме 2 вересня мої діти та батьки йшли до школи без квітів, а замість квітів вони принесли кошти, на які ми купили тепловентилятор для наших захисників. Звичайно, що це не байрактар чи якісь ракети, але маленьку потребу наших хлопців ми змогли закрити. Почалися холодні дні та ще холодніші ночі... Нехай нашим супергероям буде тепленько не

тільки від цього вентилятора, а й від тепла наших сердець. Ми так чекаємо їхнього повернення додому!» — зазначає вчитель початкових класів Аліна Перепелиця.

За кілька днів волонтери доставили тепловентилятор нашим військовим, які нині боронять країну від загарбників.

Віта ШАФОРСТ

Решетилівська бібліотека запрошує на виставку та майстер клас із плетіння браслетів

Цього тижня гостей та жителів Решетилівки запрошують доєднатися до виготовлення патріотичних браслетів-оберегів, які щотижня створюють у Решетилівській центральній міській бібліотеці імені О.М. Дмитренка. Майстер-класи організовують щочетверга о 14 годині під назвою «Плетіння патріотичного браслета для захисників». Для того щоб потрапити на заняття, необхідно записатися заздалегідь. Долучитись до плетіння різних цікавинок можуть

усі бажаючі. Детальніше за телефоном: 099-252-31-21.

Цього тижня у відділі обслуговування дітей міської бібліотеки організована книжкова виставка «Осінь щедра, золота», присвячена осінній порі. На виставці зібрано чимало літератури дитячих поетів та письменників, які оспівували осінь у своїй творчості. Віддавши книжкову виставку, діти зможуть обрати для себе цікаві книги та почерпнути нові знання.

Віктор БЛОКІНЬ

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Марина ОНАНКО: «Сучасна школа має вчити дітей бути проактивними, тобто не тільки говорити, а ще й конкретно діяти»

Навчальний рік у Решетилівській громаді попри війну успішно стартував, із чим наше видання щиро вітає вчителів, школярів та їхніх батьків. Ну а ми розпочинаємо новий проект — будемо знайомити із закладами освіти громади, поцікавимося, як їм працюється в умовах воєнного стану. Розповідь про підготовку до нового навчального року ми розпочали з гостей до Потічка. Нині на черзі — Демидівський заклад загальної середньої освіти I-III ступенів. Про новий навчальний рік говоримо з директором закладу Мариною Онанко.

— **Марино Миколаївно, скільки учнів цього навчального року сіли за парти школи у Демидівці і чи сіли так? Тобто навчання у закладі очне?**

М.О.: У цьому навчальному році у нас 106 учнів. Плюс ще одна дитина — з числа внутрішньо переміщених осіб, котра написала заяву і виявила бажання навчатися у нашому закладі. Діють всі 11 класів. Все літо ми працювали, щоб організувати навчальний процес так в умовах воєнного стану, аби він був оффлайн, тобто було очне навчання. А одною із обов'язкових умов такої форми навчання є облаштоване в закладі освіти укриття, що має повноцінно функціонувати. Ми доклали чимало зусиль, аби його облаштувати. Долучалися батьки, всі небайдужі мешканці громади, допомагали міська влада, насамперед міський голова Оксана Дядюнова, і міський відділ освіти.

— **Йдеться про шкільний проект «Найукриття», про який ви писали у себе на сторінці у Фейсбукі?**

М.О.: Так, і за його реалізацією стоїть колосальна, грандіозна, титанічна, злагоджена робота педагогічного колективу нашого закладу й усієї Демидівської громади. Укриття ми облаштували у недобудованому приміщенні нашої школи. Хочу ще раз подякувати керівникам агропідприємств «Кернел» та «Світоч» Володимиру Колісніченку та Володимиру Басарабу, котрі завжди подавали руку допомоги. Фінансову підтримку, слушні поради отримувала від начальника відділу освіти Алли Костогриз. Перераховувати прізвища всіх, хто долучився, можу довго, бо цей випадок якраз і показав, яка міцна й дружня в нас громада. Скажу лише, що щиро вдячна всім учасникам проекту, кожній родині, кожному учневі, кожному небайдужому. Завдяки землякам ми сьогодні працюємо оффлайн, незважаючи на

певні складнощі, котрі якраз і пов'язані зі специфікою життя в умовах повномасштабного вторгнення.

— **А що за складнощі?**

М.О.: Наприклад, на сьогодні в закладі немає підвезення школярів із інших населених пунктів. Є деякі проблеми, до яких ставимось із розуміннями, оскільки усвідомлюємо, в який непростий час доводиться працювати і нам, і міській владі. Тому організуємо батьків, котрі допомагають із підвезенням школярів, як можуть. Головне, що працюємо оффлайн, тож хочемо по максимуму використати оцей час осінньої пори, яка є ще досить теплою, для того, аби набрати потужний гарний старт, що стане добрим зарядом для дітей на увесь новий навчальний рік. Ну, а всі проблеми за підтримки міської влади і міського відділу освіти будемо вже далі вирішувати по ситуації.

— **Коли почалося повномасштабне вторгнення, після відновлення навчання у школах громади всі перейшли на дистанційну форму здобуття знань. Як батьки до цього ставилися? І наскільки великим було в них бажання, аби 1 вересня дітки таки зустрілися у стінах рідної школи зі своїми вчителями і сіли за шкільні парти?**

М.О.: Звісно, оцей проміжок часу з лютого й до завершення навчального року всі навчалися дистанційно. Були і свої труднощі. Тут далися ознаки і слабкість інтернету, і незабезпеченість деяких школярів сучасними гаджетами. Адже будемо відвертими, що не всі батьки можуть придбати своїм діткам сучасні смартфони чи планшети, тому виходили із ситуації, як могли. Тож коли ще у липні виникло питання про відновлення недобудованої будівлі нашого закладу й переформатування

“
Під час дистанційного уроку учні часто не хочуть вмикати камеру, не виходять на зв'язок. А ми ж не можемо змушувати їх до цього. Тому дуже чекали оцієї можливості навчатися оффлайн. Дуже скучили за звичайним нашим освітнім процесом, що був до цього часу.

її в укриття, всі одностайно пристали на таке рішення. Коли обговорювали це питання і приймали рішення з батьками, яку ми будемо обирати форму навчання, то всі наші батьки стовідсотково погодилися на змішану форму навчання. Але акцент було зроблено, що змішану форму навчання запровадимо лише тоді, коли виникнуть проблеми — або нагадає про себе ковід, або невчасно буде розпочато опалювальний сезон у нашій будівлі. Тим більше, що укриття, на жаль, не опалюється. Тому батьки однозначно тільки за оффлайн, щоб дітки ходили до школи. Бо всі добре розуміють, що попередні півроку — це фактично марно втрачений час. І діти, окрім того що не здобувають навчальних досягнень з того чи іншого шкільного предмету, то їм ще й не вистає звичного спілкування з однолітками. Дуже важко, звичайно, проводити дистанційне навчання у 1-му класі. Бо це особливі діти — вони уперше приходять до школи і до свого класу. Їм обов'язково потрібно налагодити на перших порах процес адаптації та комунікації із закладом, і зі своєю

вчителькою. Власне, не лише з нею, адже в 1-му класі в нас є й інші педагоги — англійської мови, фізкультури. Тому батьки і підтримали саме оффлайн навчання.

— **І міський голова, і перший заступник, і начальник відділу освіти переймалися тим, що цього року не змогли придбати для 5-х класів нове обладнання, як того вимагають стандарти НУШ. Планували докупити необхідне оснащення, аби реформа рухалася далі. Але у зв'язку з воєнними станом казначейство не пропускає так звані непершочергові витрати. Як ви виходили із ситуації, аби запровадити стандарти НУШ у 5-му класі?**

М.О.: Ми вирішили цю ситуацію, ще коли не було воєнного стану і страшних лютевих подій. Нас же до цього забезпечували, заклад отримав і ноутбуки, і принтери, і мультимедійний проектор. Тож виділили необхідну техніку для 5-го класу з того обладнання, що вже мали. Ще у нас у закладі залишилися парти від 4-го класу, не НУШівські, проте у цілком пристойному стані. Отаким от чином і виходили із ситуації. Клас ми сформували, обладнанням укомплектували, аби все таки забезпечити виконання навчального плану і продовжити реформу НУШ в основній школі. Навчання всі вчителі пройшли, з батьками роботу провели. Працюємо й докладаємо всі зусилля, аби не втратити ті здобутки, які вже мала початкова школа.

— **Марино Миколаївно, ви вже говорили, що діткам було необхідно побачити своїх ровесників, першачкам — познайомитися зі вчителями. Проте педагоги напевно теж за цей час скучили за своїми вихованцями?**

М.О.: Насправді дуже-дуже сумували, бо спілкування через екран, дистанційно — це не спілкування, коли ти говориш в реальному часі з дитиною, коли бачиш її очі. Тим більше що під час дистанційного уроку учні часто не хочуть вмикати камеру, не виходять на зв'язок. А ми ж не можемо змушувати їх до цього. Тому дуже чекали оцієї можливості навчатися оффлайн. Дуже скучили за звичайним нашим освітнім процесом, що був до цього часу.

— **В одній з решетилівських груп у соцмережах днями бачила суперечку користувачів з приводу Шкільного громадського бюджету, який цього року проводить відділ освіти за підтримки українсько-швейцарського проекту DECIDE. Люди трішки не розу-**

міють, що півмільйона гривень на конкурс — це не кошти міського бюджету, а грант міжнародних партнерів на реалізацію дитячих проектів-переможців у кожній школі громаді. Кошти цільові, на інші потреби їх неможливо витратити. Як ставитеся до цієї спроби поділити кошти, виділені для дітей? І які проекти на конкурс подавав ваш навчальний заклад?

М.О.: Я влітку цього року якраз закінчила курси проекту DECIDE «Навчаємось жити в громаді» і в цьому навчальному році цей спецкурс наші учні вивчатимуть у 9-му класі. Тому обома руками за те, аби навчати дітей жити у громаді по-новому, навчитися самим досліджувати проблеми, розробляти проекти й шукати шляхи вирішення цих проблем. Власне, вирішувати нагальні потреби громади через такі соціальні проекти. Сучасна школа має вчити дітей бути проактивними, тобто не тільки говорити, а ще й конкретно діяти і обов'язково бачити кінцевий результат своєї роботи, бо це дуже важливо. Ми подали на конкурс два проекти. Керівником одного з них став Руслан Коляка, вчитель англійської мови, який був мобілізований. Другим проектом опікувалася заступник із виховної роботи Інна Пасічник. Перший проект — це сучасний мультимедійний клас, другий — творча лабораторія для вивчення біології. Йдеться про впровадження сучасних технологій у навчання. Це нагальні потреби школи і учнів, бо не всі класи забезпечені необхідним обладнанням, аби вдаватися до більш діяльнісного підходу, щоб використовувати всі сучасні інтерактивні технології.

— **Маєте нагоду закликати земляків, аби ті активніше підтримували і голосували за проекти Демидівських школярів.**

М.О.: Насправді, це не перший наш проект. Ми й торік подавали проекти на інші конкурси. Мої колеги ставляться до цих проектів дуже відповідально, активно працюють із дітками, котрі генерують ідеї, а доходимо до голосування — щось не спрацьовує. Тому цього разу тримаємо кулачки і робимо все можливе. Зокрема, й батьків та односельців переконуємо, що це робиться для наших діток. Потрібно діяти, бути активними, брати участь у конкурсах, долучатися до грантів та соціальних проектів, які допомагають зробити освітній простір наших дітей комфортним, наповнити його новим змістом і сучасним обладнанням.

Настя ТОПОЛЯ

ВІЙНА

ГАРЯЧИЙ ВЕРЕСЕНЬ, або Як ЗСУ перетворили російське «перегрупування» на «велику втечу» і чому квиток в один кінець до Белгорода кращий за добрива для баштану

Понад 6 тисяч квадратних кілометрів — ця цифра у короткому дописі заступниці міністра оборони Ганни Маляр у соцмережах і в вечірньому зверненні президента Володимира Зеленського у понеділок 12 вересня затьмарила усі новини. Бо зараз — наші йдуть! Наші женуть ворога! А у зведеннях Генштабу — такі рідні й дорогі серцю Балаклія, Ізюм, Куп'янськ на Харківщині, Світлогірське на Донбасі, Білогірка, Сухий Ставок і Мирнолюбівка на Херсонщині.

Лише протягом одного дня — 11 вересня — ЗСУ звільнили 20 населених пунктів у Харківській, Луганській та Донецькій області. На півночі Харківщини збройні сили вийшли на український

кордон. «Лінія фронту на півдні України просунулась на 12 км, звільнено понад 500 км² територій», — прокоментував генерал-майор Дмитро Марченко, котрий керує обороною на Півдні.

«Сьогодні дії наших воїнів на півночі, півдні та сході України бачать і відзначають усі. Світ у захваті, ворог — у паніці, Україна пишається вами, вірить у вас, молиться за вас, чекає на вас. Ми певні: ви вийдете на наш кордон, на всі його ділянки. Побачите наші рубезі та ворожі спини. Побачите, як сяють очі наших людей та п'яти окупантів. Вони назвуть це жестами доброї волі. Ми назвемо це перемогою», — прокоментував контрнаступ президент Володимир Зеленський.

«Велика втеча»

Цей контрнаступ обов'язково ввійде не лише у багатотомник історії України — його вивчатимуть майбутні офіцери у військових академіях світу, як приклад вдало спланованої операції. Про це якраз говорять іноземні військові експерти. Бо починалося все абсолютно непередбачувано. Доки російські пропагандисти накидали на вентилятор брехні про те, що ЗСУ нібито видихлися, що воювати в Україні більше нікому і що «злочинний київський режим» буквально на вулицях міст і сіл хапає чоловіків і беззбройних відправляє на передову, українці закинули інфу про ймовірний наступ на Півдні. І загадково замовкли. Росіяни напружилися — і швиденько перекинули ВДВ зі Сходу України на Південь, в район Херсону. Дочекавшись, поки ворог повністю заковтне крючка із херсонською наживкою, ЗСУ пішли в наступ... на Харківщині. Причому так стрімко, що українці в соцмережах жартували: страшно засинати, бо можна зранку прокинутися, а ми вже під Москвою чи біля Уралу. Для російських військ це стало справжньою несподіванкою. Так, під час перехвату розмов російських окупантів у районі Куп'янська вояк скаржився, що бійці з ЛДНР, мовляв, повантажили танки та «Урагани» і дали драла з міста в бік росії, відмовившись його обороняти. Пізніше з'ясувалося, що то були не мобілізовані з ЛДНР, а якраз «рідненькі» рашисти з 11-го військового корпусу, що базується в Калінінграді.

Американський Інститут вивчення війни констатує: росіяни не змогли організовано відступити — і вказує на пости в соцмедіа, на яких видно полишені танки та інше важке військово обладнання під тим же Ізюмом.

От до чого ж стріляні горобці оті всі російські пропагандисти, та навіть їм від побаченого роти позакривало. Соловійов з'явився в ефірі увесь пожмаканий і з підбитим оком, невіразно щось мямлив про «як-то тревожно». Сімонян запостила відео, де вона танцює й співає разом із кубанським хором українські пісні. І жодного слова про втечу російської армії з Харківщини та Донбасу. Всі ніби чекали, коли в ефір традиційно вийде головна «говоряща голова» російського генштабу Коношенков, котрий і заявив про «передислокацію» військ в бік Донецька.

Українці охарактеризували дії рашистських військ дуже просто — це велика втеча. Американський Інститут вивчення війни теж констатує: росіяни не змогли організовано відступити — і вказує на пости в соцмедіа, на яких видно полишені танки та інше

важке військово обладнання під тим же Ізюмом. ЗМІ на Заході називають український наступ «блискавичним» і «найбільшою перемогою українських сил з часу битви під Києвом».

Журналістів *Bloomberg* цілком резонно цікавить питання «як далеко вони (тобто ЗСУ) можуть дійти». *The New York Times* зауважує, що наступ не лише примусив замовчати тих, хто активно підтримує Кремль, але також і забрав аргументи у тих на Заході, і, зокрема в Німеччині, хто заявляв, що надання зброї Україні призведе до «довготривалого і кривавого протистояння з російськими військами». Видання наводить слова Міністра закордонних справ Литви Габріелюса Ландсбергіса про те, що Україна «беззаперечно б викинула Росію місяці тому, якщо б ми надали необхідне обладнання з першого дня».

Без вас!

На контрнаступ рашисти відповіли традиційно й тупо — терористичним актом. Тупо, бо зробили це якраз 11 вересня, у день роковин терактів у Сполучених Штатах Америки. Увечері неділі війська рф випустили 11 крилатих ракет по електромережах України. Доблесні українські ППО збили 9 з них, зокрема і в Кременчуцькому районі. Щоправда, дві ракети таки влучили у Зміївську ТЕЦ на Харківщині. В результаті удару були знеструмлені Харківська та Донецька області, частково Сумська, Дніпропетровська, Запорізька та Полтавська області. Разом зі світлом на Полтавщині також зникли й гаряча та холодна вода, оскільки електроенергія потрібна для подачі води у багатоповерхівки. Та навіть в таких умовах українці примудрялися жартувати. У соцмережах писали: «русня витратила понад 50 мільйонів доларів на те, щоб у нас на кілька годин пропало світло. Ну молодці, хай радіють».

Електропостачання після обстрілів у більшості областей відновили за кілька годин або ж наступного дня.

На обстріли української інфраструктури миттєво відреагували у США. «Ми засуджуємо авіаудари росії по критично важливій інфраструктурі України, які залишили тисячі мирних жителів без світла та чистої води. Ми разом з Україною у її протидії російській агресії», — заявив речник Держдепу Нед Прайс.

Реакція президента Володимира Зеленського на ці терористичні атаки була промовистою і сильною: «Ви досі думаєте, що зможете нас налякати, зламати, схилити до поступок? Ви справді так нічого й не зрозуміли? Не зрозуміли, хто ми? За що ми? Про що ми? Читайте по губах: Без газу чи без вас? Без вас. Без світла чи без вас? Без вас. Без води чи без вас? Без вас. Без їжі чи без вас? Без вас. Холод, голод, темрява й спрага — для нас не так страшно й смертельно, як ваші «дружба й братерство». Але історія все розставить по місцях. І ми будемо з газом, світлом, водою та їжею... і БЕЗ вас!»

ВІЙНА

Оладки для синочків із ЗСУ, перспектива стати добривом на мелітопольському баштані для колаборантів

Для українців Харківський контрнаступ запам'ятається неймовірними відео, на яких наші захисники перед початком наступальної операції в лісі хором виконують Гімн України. Чи коли у Балаклії бійці ЗСУ здирають російський банер з рекламного щита, а під ним знаково постає портрет Кобзаря із пророчими «Борітеся — поборе! Вам Бог помагає!» Чи як українські танки та БТРи їдуть через звільнені села, а місцеві мешканці кидають хлопцям квіти, стають на коліна і плачуть від щастя. До сліз проймає, коли тільки звільнені мешканки Харківщини обіймають синочків, готують для хлопців яечню на сніданок і пропонують оладки, бо «хлопчики, ви ж голодні». Чи коли дівчата за кадром, знімаючи проїзд ЗСУ, вигукують «Слава Україні!», переводять подих і зі слезами в голосі коментують «Нарешті, наші!»

Важко навіть уявити, як жилося мешканцям сусідньої Харківщини півроку в окупації.

Відома українська волонтерка Тата Кеплер переповідає у Фейсбук розмову наших бійців із мешканцями звільнених населених пунктів: «Нам сказали, що ви прийдете і нас розстріляєте. — За що? — За те, що ми були в окупації. За те, що не змогли поїхати, за те, що брали з їх рук хліб... — Ходіть обійму, стріляти не буду, обіцяю! — Ох.. діти-діти.. Ну як так? — Вам збрехали...»

Їм справді брехали і залякували. Далі Тата (у мирному житті — директорка найбільшого коктейльного бару в країні БарменДиктат), котра волонтерить з 2014 року разом із потужною командою, розповідає короткі й страшні історії тих, хто у харківських селах таки дочекався ЗСУ у вересні: «Їх тримали без світла, зв'язку і інформації. Вони не знали про Бучу, про Азовсталь, Маріуполь і фільтраційні табори,

вони не чули про Оленівку, Ірпінь і Гостомель. Коли ти поруч і вони видихають, вони починають говорити: полонені, тортури, працювати за їжу. Когось просто залякували підвалами. На вулицях в порожніх будинках оселялися військові, і тоді говорити можна було лише пошепки. Багато хто просто не виходив з хат, саджали городи і їли те, що земля принесе. В одного чоловіка забрали сина в полон, він не знає де він і що з ним. Все що він міг сказати „мені соромно... мені соромно... мені соромно...“ В основному, всіх зганяли десь працювати за їжу. Люди зникали цілими будинками, тікати лісом було небезпечно, бо заміновано, трасою — бо блокпости. Риторика була такою самою як в Маріуполі: — Київ впав, ви зрадники для України, якщо ЗСУ зайде, вас всіх вб'ють. Колаборанти цілими списками здавали сім'ї українських військових, приносили знімки закатованих полонених і говорили — це ваш. Півроку страху, психологічного тиску і залякувань. Деокуповані села — як квітень на Київщині: пронизливий холодом жах, спантеличення і лють».

До слова про колаборантів. Черги з автовок, котрі намагаються виїхати услід за російськими військовими на територію ще окупованих ЛДНР та росії — теж

показник. Ті, хто співпрацював з ворогом, знущався зі своїх земляків в окупації, нині втікають, мов щури. Показова історія із затриманими російськими вчителями, котрі приїхали на Харківщину промивати мізки нашим дітям і насаджувати руський мір, та колеги-колаборантів, що погодилися працювати за російською шкільною програмою. Їм світить щонайменше 12 років ув'язнення за порушення правил війни. Це якщо статтю про геноцид українського народу не додадуть, інакше — пожиттєве. Вчителі — не комбатанти, їх на військовополонених не мінітимуть. Доведеться сидіти. Це в кращому випадку. Бо судячи з дій партизанів і сусідів на Хесонщині, котрі натерпілися від зрадників і рашистів, останніх українська влада може до СІЗО й не довести. Радник голови Офісу президента Олексій Арестович взагалі порадив колаборантам та російським «відрядженням» чимшвидше збирати валізи і валити у любу їм росію. Додав лише: росії тут не буде ніколи. І порадив тим, хто вирішив взяти російський паспорт чи співпрацювати з окупаційною владою, подумати тричі, бо інакше вибір у них невеликий: або стати бомжами на Белгородському вокзалі, або ж добривом на мелітопольському баштані.

Нам вимикають світло, а ми все одно допомагаємо армії

Минулий тиждень Полтавщина завершувала так би мовити емоційно. І йдеться не лише про добрі новини з фронту. Після влучання у ТЕЦ на Харківщині у багатьох містах та селах стався перепад електроенергії. Хтось лишився взагалі без світла, в інших відчутно впала напруга в мережах. Тож очільники громад закликали земляків у соцмережах вимкнути електроприлади, аби не сталося замикання й дороговартісне домашнє начиння не вийшло з ладу. Закінчилося вся без пожеж. Хоча у Полтаві на маршруті таки спалахнув тролейбус: всіх пасажирів пощастило вчасно вивести із салону. Ну, а російські пабліки традиційно аж слиною від радощів захлинулися, цілком реальні «мишебраття», не боти, закликали бити «по хохлах вночі і тушити їм світ». Убогі, їй Богу.

Оперативну комунікацію із мешканцями Полтавщини увечері 11 вересня тримав і голова обласної ради Олександр Біленький. Адже проблеми із водопостачанням після влучання ворога по Харківщині виникли, зокрема, й на КП «Полтававодоканал», котре належить обласній раді. Через перепад напруги чимало населених пунктів недільного вечора лишилися без водопостачання. У соцмережах Олександр

Біленький закликав земляків не панікувати, відповідав на запитання користувачів того ж Фейсбуку, котрі повідомляли, в яких громадах ще не вдалося ліквідувати наслідки нападу. Зауважив при цьому, що «у разі повторного відключення електроенергії КП «Полтававодоканал» буде задіяно генератори для подачі води в оселі полтавців».

Минулого тижня очільники області вже звично допомагали нашим захисникам. Так, голова ОВА Дмитро Лунін разом із волонтерами передав військовим 5 дронів *DJI Mavic 3* та 10 рацій *Motorola*. «Це — «очі та вуха», які дадуть змогу ще більш ефективно виконувати

завдання», — написав він у своєму Телеграм-каналі. Ну, а Олександр Біленький разом із колегами-депутатами обласної ради відвіз у розташування військових безпілотний літальний комплекс «Лелека-100». Нагадаємо, що ініціатором цієї закупівлі став народний депутат України Олег Кулініч. До неї разом із Олександром Біленьким також долучилися депутати Валерій Капленко, Володимир Куцовол, Василь Воротинцев, Іван Близнюк, Микола Бондар, Олег Діденко, Олександр Сухань. «Особливістю цього комплексу є те, що він може працювати в умовах роботи засобів радіоелектронної боротьби, коли ворог «глушить сигнал», має високу

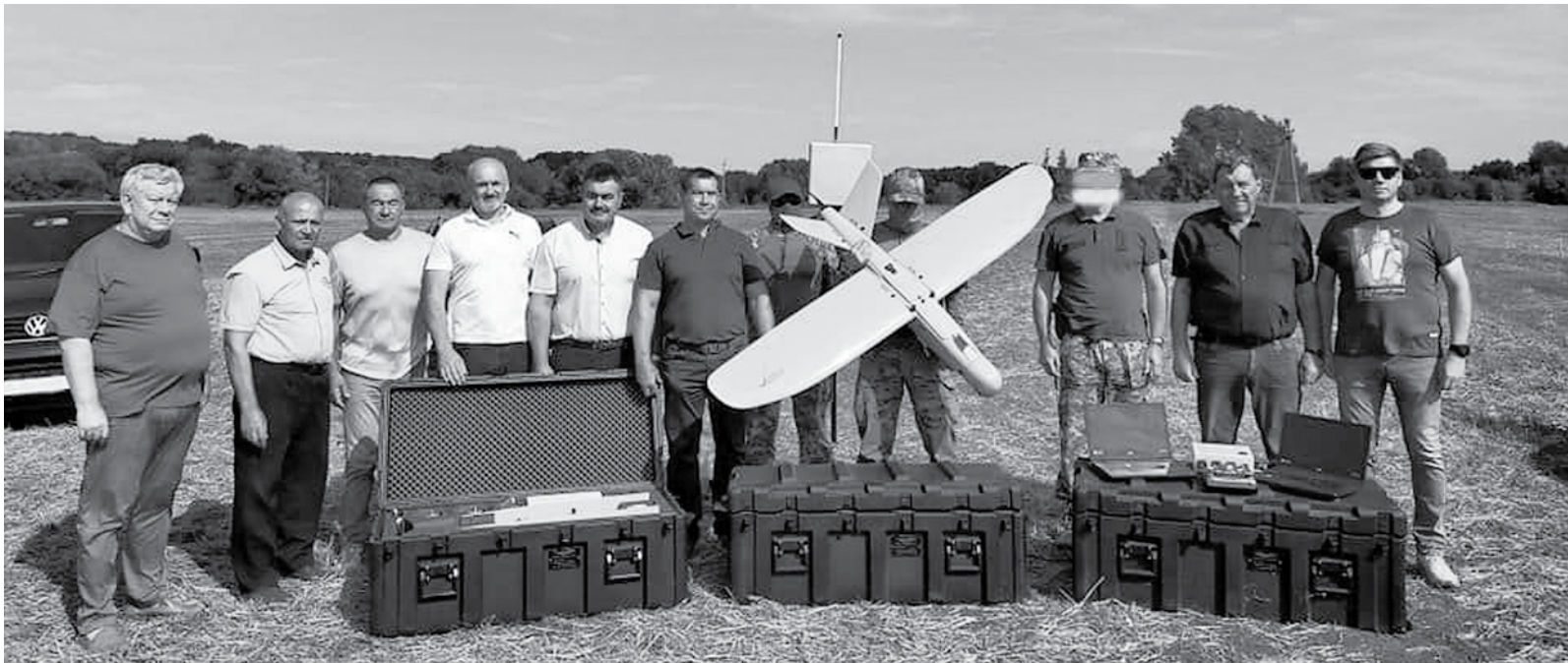

автономність та великий радіус дії, — прокоментував Олександр Юрійович. — Наші захисники вже встигли пройти навчання по роботі з безпілотником. Виробник БПЛА — вітчизняний, тому матиме постійну сервісну та інформаційну підтримку. Модель, яку придбали, має останню, найбільш повну

комплектацію, і в її розробці вже враховані багато побажань наших військових».

Продовжуємо тримати кулаки за котиків із ЗСУ, донатимо на армію і працюємо на перемогу, бо вона залежить від кожного з нас.

Настя ТОПОЛЯ

РЕТРОСПЕКТИВА

Художник Тимофій Головня

Сьогодні у рубриці
«Ретроспектива»
ми підготували
розповідь
про українського
художника
19 сторіччя Тимофія
Родіоновича Головню.

Він народився в 1790 році в містечку Решетилівка, у кріпацькій родині. Так само, як і видатному українському поетові та художнику Тарасові Шевченку, нашому земляку практично дивом вдалося викупитися на волю. У той час як його рідні брати — Іван та Трохим так і залишилися кріпаками місцевого поміщика Олександра Васильовича Попова (1794–1859), який за офіційними даними мав 9000 десятин землі.

Тимофій Головня навчався і був одним з перших вихованців Товариства заохочування художників. Це дало йому змогу отримати другу золоту медаль за картину «Смерть Авеля». Дане філантропічне товариство було засновано дворянами і діяло в Санкт-Петербурзі

Тарас Шевченко. Художник перед мольбертом

з 1821 по 1929 роки. Сферою його діяльності було влаштування виставок, конкурсів, збут товарів. Також товариство надавало матеріальну допомогу для роботи студій за кордоном й інші потреби, якими користувалися й українські митці (Т. Шевченко, І. Сошенко, С. Алексєєв, А. Мокрицький, Г. Лапченко, П. Борисполец,

К. Трутовський, С. Васильківський, М. Самокиш). Товариство видавало журнал «Искусство и художественная промышленность». Після опанування секретів художньої майстерності у Товаристві, Тимофій Головня навчався у Санкт-Петербурзькій Академії наук. І вже у 1831 році здобув звання вільного художника історичного живопису. Про інші твори художника Тимофія Головні окрім «Смерть Авеля» відомості відсутні.

У 1837 році у рисувальних класах Товариства заохочування художників Тимофій Родіонович був старшиною пенсіонерів (тобто їм призначалося грошове утримання при наявності вакансії) цього закладу. У цей же рік у нього відбулося знайомство з Тарасом

Григоровичем Шевченком, людиною близької долі, який потім також був пенсіонером Товариства із 1 січня 1839 по 16 травня 1842 року. Стосунки тривали недовго — у серпні того ж року художник Головня помер від сухот і його місце поховання, на жаль, невідоме.

Тарас Григорович Шевченко згадував про Тимофія Головню у повісті «Художник». Проте, відгуки про колегу від Кобзаря були не надто улесливими, швидше навпаки. Подаємо уривок з цього твору, в якому Тарас Шевченко дає вельми критичну характеристику Тимофієві Головні.

«Не следовало бы мне оставаться на таком жалком явлении, как художник Головня. Но как явление редкое, тем более редкое между художниками, то я и скажу о нем несколько слов.

Сильно, резко нарисованная фигура Плюшкина бледнеет перед этим антихудожником Головню. У Плюшкина, по крайней мере, была юность, а следовательно и радость, хоть и неполная, не ликующая радость, но все-таки радость, а у этого бедняка и ничего

похожего не было на юность и на радость.

Он был пенсионером Общества поощрения художников, и когда он, по конкурсу Академии художеств должен был исполнить программу на вторую золотую медаль (сюжет программы был: Адам и Ева над трупом своего сына Авеля), для исполнения картины понадобилась женская модель, ее в Петербурге не легко, а главное не дешево достать можно. Парень смекнул делом и отправился к тогдашнему президенту Общества поощрения художников Кикину (Примітка автора — П.А. Кікін це один із засновників товариства) просить вспомоществования, т. е. денег для наемки натурщицы. И, получивши сторублевую ассигнацию, зашил ее в тюфяк, а перевозданную красавицу написал с куклы, которую употребляют живописцы для драпировок.

Кто знает, что значит золотая медаль для молодого художника, тот поймет отвратительную душонку юнши-скареды. Перед ним Плюшкин просто мотыга.

Етому-то нравственному уроду представил я при записке моего нравственно прекрасного найденыша».

При цьому, цілком ймовірно, що саме Головня під час нетривалого знайомства порадив Шевченку відвідати Решетилівку, що він і зробив у липні 1845 року, створивши два гарних краєвиди нашого міста для альбому «Живописна Україна». На той час батько Головні та його два брати ще були живі. І є свідчення про те, що вони могли зустрічатися із Кобзарем. Таке припущення висловив у своїй книзі «Дума про вогонь» відомий письменник та літературознавець Петро Володимирович Жур. Інших будь-яких даних про решетилівського художника Тимофія Головню, на жаль, немає.

Юрій КІСІЛЬ

Будинок товариства заохочення художників

Будинок товариства заохочення художників

Алессандро Туркі, «Адам і Єва оплакують Авеля», 17 ст.

ЗНАЙ НАШИХ

Валерій СЛАВКО: «Боротьба — це завжди подолання себе, яким ти був учора, себе, яким ти станеш завтра»

Для багатьох решетилівських хлопчаків Валерій Славко — беззаперечний авторитет. Він і тренер, і наставник, і, якщо потрібно, тато з мамою в одній особі. Васильович, як поміж себе лагідно називають тренера його вихованці, навчає вчорашніх бешкетників не лише прийомів греко-римської боротьби. Вчить тримати слово і спину — у прямому й переносному сенсі, перемагати суперника, біль і власну ліню, ставати кращою копією себе самого. Вже майже 47 років Валерій Васильович дбає про здоров'я нації і нашої з вами громади, завдяки його тренерській науці хлопчаків виростають справжніми чоловіками — сильними і мужніми, з правильним поглядами на світ і на життя. А тому й ведуть на заняття до Васильовича вже своїх синів.

Як боротьба поклатала на лопатки велосипедний спорт

Свого життя без спорту Валерій Славко не уявляє. Займатися ним почав змалечку. Чимало його однолітків у Решетилівці, куди малим переїхав до бабуні із Новосанжарського району, ганяли на велосипедах. У малого Валерчика теж було захоплення — велосипед, а точніше — велоспорт. Бо він не просто катався з друзями, а доволі серйозно займався у секції під пильним оком тренера. Згадує, як під час тренувань виїздили з Решетилівки у Шевченкове, там розверталися і спускалися до станції «Решетилівка» — і так декілька кіл за одне тренування накидали. Паралельно ще й боротьбою займався, на той момент — вільною. Була думка ходити на обидві секції, та якось швидко боротьба поклатала на лопатки велосипеда. А тут ще до школи у Решетилівку приїхав на роботу випускник Харківського педінституту Віктор Титаренко, котрий займався класичною боротьбою (так тоді називали греко-римську боротьбу) і пропагував її. Ця зустріч стала для Валерія справді доленосною, а греко-римська боротьба — справою всього життя.

Боротьбою спочатку займався з тренером, не полишав заняття й після закінчення школи, коли пішов працювати автослюсарем на місцеве автопідприємство. За рік до армії тренувався вже самотужки, ще й хлопців возив на змагання. Боровся навіть у армії. Служив у Казахстані, у батальйоні зв'язку. Пройшов курс молодого бійця, а тут нагодилися змагання — чемпіонат полігону, які Валерій Славко й виграв. Після цього потрапив до Алмати на першість Середньоазійського військового округу.

У травні 1975 року повернувся додому, а після літніх вакацій, які сам собі влаштував, знову взявся крутити гайки на решетилівській автобазі. Щоправда, недовго, бо в жовтні у ДЮСШ «Колос» з'явилося вакантне місце тренера і Валерія Славка запросили на роботу. На цій посаді він і працює вже майже 47 років.

Про те, як подолати ліню і зробити союзником Скруджа Макдака

Скільки решетилівських хлопчаків пройшли за ці роки через борцівський килим, що у спорткомплексі «Колос», нереально порахувати. Воно й не дивно. Уявіть лише: перший випуск тренера Валерія Славка — це хлопчаків 1959 року народження. Ну, як хлопчаків — дорослі чоловіки, давно вже як батьки й дідуся. Для прикладу, Олександр Косолап, директор міської ДЮСШ — якраз представник когорти борців-первенців, яких випустив Валерій Васильович. Серед вихованців тренера Славка — майстри спорту Віталій Левадний, Роман Смірнов і двоє його власних синів — Олег та Руслан. А ще — бізнесмени, військові, фахівці в різних царинах життя і просто хороші люди. Радую серце тренера молода зміна — Влад Божко, Антон Козир, Денис Трудненко, Сашко і Юра Голуб, Влад Рященко, Сергій Педенко, Іван Олефір, Максим Веремей, і настирна малеча — Тимур Карась, Микита Захарченко, Максим Гайдук, Єгор і Єфим Сук, Микита Лобас.

Зрозуміло, що не всі досягають вершин у спорті, лишаться у спорті професійному, та й у секції затримуються не всі, хто приходить, — не завжди вистачає сили волі, аби долати труднощі. «Боротьба — не лише рук сплетіння, не тільки м'язів гра. Боротьба — це завжди подолання себе, яким ти був учора, себе, яким ти станеш завтра. Подолання себе — це насправді річ дуже не проста, — говорить Валерій Славко. — Чому ж і приходять хлопці, позаймаються, важко — і йдуть. Це справді важко. І потрібно себе примусити ходити на тренування, коли друзі б'ють байдики і ходять пиво пити. Там простіше, особливого розуму не треба. А щоб примусити себе займатися — силу волі потрібно. Це вже потім юнак зрозуміє, що зробив правильно, коли обрав тренування. Проте це буде потім, у випускному класі. А зразу хлопчина росте, долає перехідний період у 3-му класі, 7-му. Випадки різні бувають, як і друзі».

Тренерам доводиться не лише з компаніями друзів конкурувати, а й із благами цивілізації, як-от сучасні гаджети чи телебачення. Валерій Васильович згадує, як дітлахи у 90-х роках буквально прилипали до телеекранів, коли там демонстрували диснейські мультсеріали. Через «Качині історії» хлопчаків про тренування забували, тим більше, що мультсеріал розпочинався о 15.00, як і тренування. Зі Скруджем Макдаком та трійцею його каченят-племінників вирішили не воювати. «Домовилися із хлопцями: прийшли всі в ДЮСШ, подивилися півгодини дружно мультфільми і пішли потім тренуватися на стадіоні», — згадує Валерій Славко.

Греко-римська боротьба допомагає буквально виліпити власне тіло

Валерій Васильович щиро переймається станом здоров'я сучасної дитини і зауважує, що занять спортом таки бракує, а тому й росте молодь цибата, проте слабка. За його дитинства та юності хлопчаків і дівчат багато часу проводили на свіжому повітрі. Хлопці борювалися на леваді, визначаючи, хто сильніший, каталися на велосипедах, ганяли у футбол, взимку грали в хокей. У самій лише Решетилівці щозими збиралися по хокейній команді в кожному мікрорайоні — не менше шести на місто. Затяті хокеїсти їздили автобусом у Демидівку чи Глибоку Балку, аби пограти з однолітками. Заради гри, озброївшись ключками і ковзанами, пішки йшли у Потічок. Натомість більшість сучасних дітей не вміють стояти на ковзанах, а в 3-му класі не кожен школяр може зробити переворот уперед. З уроками фізкультури теж біда і йдеться не лише розмаїття занять — від легкої атлетики до гімнастики, лиж і баскетболу — яких бракує сучасній школі. «Раніше на уроці в спортзалі займався один клас, тобто 30 учнів. З дівчатками працював інший тренер, окремо. А зараз у спортзалі на урок одночасно приходять 3–4 класи. Що з ними можна зробити за 45 хвилин? Щоб щільність уроку була нормальна за ці 45 хвилин, має бути увесь зал заставлений снарядами», — зауважує Валерій Славко і додає, що через відсутність правильних фізичних навантажень, котрі б корегували, до прикладу, ту ж поставу, підлітки й ростуть слабкими, а сколіоз, тобто викривлення хребта, став ледь не нормою. «Раніше, якщо у школі було два учні зі сколіозом — то вже була надзвичайна подія для навчального закладу. А зараз, якщо один-два учні без проблем, то вже

й добре», — констатує невтішний факт тренер.

Натомість греко-римська боротьба допомагає хлопчакам буквально виліпити власне тіло таким же ідеальним, як у легендарних борців древньої Греції. Валерій Васильович зауважує, що заняття боротьбою якраз і допомагають укріпити спину, наростити рельєфні м'язи. Тренер додає, що сучасне покоління у гонитві за красою робить тату, пірсинг і вдається до інших маніпуляцій, проте немає нічого красивішого за розвинене тіло, рельєфне і м'язисте. Його вихованці — то найкращий наочний доказ тому. Бо приходять до нього на перше тренування 5-річні малюки, а «випускаються» у 11-му класі високі і кремезні юнаки у категорії «тяж» та «напівтяж». Васильович посміхається: колеги-тренери дивуються, як йому, невисокому на зріст тренеру, вдається викохувати таких красенів.

«Найголовніша риса для справжнього борця — це працює витривалість»

Сьогодні, як і 46 років до того, Валерій Васильович виводить на борцівський килим нове покоління юних спортсменів. Щоправда, робить це в умовах нових, воєнних реалій. На початку повномасштабного вторгнення тренування взагалі довелося призупинити. Відновили їх спочатку лише для старших груп, молодші вихованці почали приходити вже аж під кінець літа. Як і заняття в звичайній школі, так і тренування в ДЮСШ відбуваються з урахуванням усіх заходів безпеки, у випадку тривоги вихованці спускаються в спеціально облаштоване укриття. До слова, в залі спортивної школи борці Валерія Славка займаються з минулої весни — переїхали сюди, коли розпочалася масштабна реконструкція спорткомплексу «Колос». Тренер зізнається, що коли почалася повномасштабна війна, більше переймався не

власним майбутнім, думав про спортивний зал і «Колос». Адже борцівський зал на другому поверсі спорткомплексу в далекі 90-ті Валерій Васильович разом із двома колегами будували буквально власноруч, вклали у нього і сили, і душу, аби створити гарні умови для дітей. «Щиро раділи проекту реконструкції, адже планувалося збудувати справді сучасний і комфортний зал. Тому дуже переймався, щоб нічого не трапилося і щоб реконструкцію таки вдалося завершити. Якби не війна, то вже у травні ми б розпочали заняття у новому приміщенні. Буквально днями навідував спорткомплекс: реконструкція потроху триває, будівлю саме утеплюють», — говорить тренер.

На час війни частина вихованців Валерія Васильовича разом із родинами виїхала за кордон. Хтось вже повернувся і відновив тренування вдома. На жаль, не всі хлопці можуть за кордоном займатися боротьбою. Пощастило, для прикладу, Владику Рященку: він з мамою поїхав у Литву і вже на другий день після переїзду пішов на тренування. Хлопчина приїздив до Решетилівки, проте тренер наполіг на поверненні до Литви — там хлопця брали на навчання до спортивного інтернату. Днями Влад прислав тренеру фото медалі — виборів третє місце на змаганнях. Успіхам свого вихованця у Литві Валерій Васильович щиро радіє. А сам береться за виховання нових борців, котрі, як знати, цілком можуть у майбутньому прославити рідну Решетилівку. Нині до Славка ведуть своїх синів його колишні вихованці, борцівський характер тренер починає виховувати із 5-річного віку. Пояснює: «У такому віці дітки — мов пластилін, вони ще не заангажовані й не зіпсовані, дивляться на тебе світлими очима. Проте найголовніша риса для справжнього борця — це працює витривалість. Вона важлива не лише у спорті, а й загалом у житті, бо лише тоді людина може досягти вершин».

Настя ТОПОЛЯ

ОГОЛОШЕННЯ

ПРИВАТНІ
ОГОЛОШЕННЯ

С/Г ПРОДУКЦІЯ

■ Продам часник — домашній, якісний, хороший для посадки, в райцентрі. Тел. 095-828-64-56

■ Прода гарбузи на корм і для їжі. Терміново. Тел. 095-561-31-81

■ Продам сіно в квадратних тюках. Тел. 096-310-54-23

■ Продам кабаки на корм і їсти. Диня. Тел. 095-561-31-81

■ Продам картоплю велику. Тел. 068-081-59-51

■ Продам картоплю для їжі. Тел. 050-149-20-63

■ Куплю зерно на корм. Тел. 063-849-93-005

■ Продам тюки сіна (лугове). Тел. 066-466-81-06, 066-056-61-95

ЖИВНІСТЬ

■ Куплю кнура, теля. Тел. 095-914-64-97

■ Продам червоно-рябу теличку з-під гарної корови. Вік 3 тижні. Тел. 095-322-14-49

■ Подарую цуцика дворняжку. Тел. 066-941-87-83

РІЗНЕ

■ Продам ворота 3,0 x 1,75 м із завісами та запорами (легкі). Тел. 050-405-32-65

■ Зніму квартиру або будинок у Решетилівці за нормальну (розумну) ціну. Тел. 066-485-54-14

■ Здам в оренду леса будівельні (легкі, робоча висота до 7,5 м). Тел. 050-450-32-65

■ Продам зернотрактор, кукурудзоушник, редуктор, вод. насос, електродвигун. Тел. 095-914-64-97

■ Куплю газовий балон великий (можна неробочий). Тел. 095-914-64-97

■ Здам в оренду леса будівельні (легкі, робоча висота до 7,5). Тел. 050-405-32-65

■ Продам електроінструмент для обробки по дереву. Тел. 095-914-64-97

■ Продам дрова сухі, 4 куб.м. Тел. 095-561-31-81

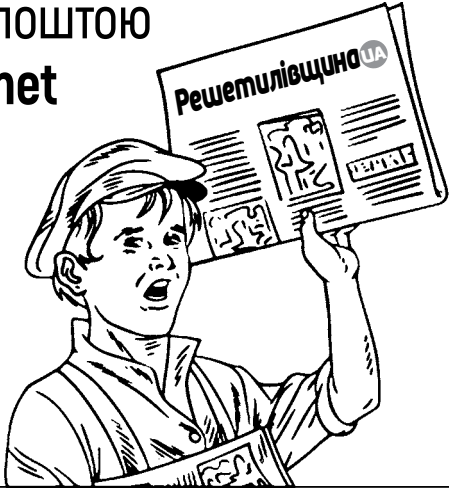
■ Продам сітку Рабіца, вічко 2x2 см. Тел. 050-405-32-65

■ Продам часник домашній якісний, в райцентрі. Тел. 095-828-64-56

■ Продам ел. двигуни 3 шт. Тел. 097-529-70-58

Замовити привітання та розмістити оголошення у газеті можна електронною поштою **resh_ua@ukr.net**

та за номером телефону **050-675-07-36**

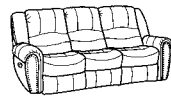

Вироби з металу
Гаряча та холодна ковканка. Виготовлення комплектуючих до с/г техніки
Тел. (099) 333-41-08, (098) 903-65-41

Куплю телят, корів, биків, кіз, коней. Дорого. Термінові виклики. Цілодобово. Тел. (099) 959-78-22, (067) 983-01-96

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

МЕБЛІ

шафи-купе, кухні, матраци, дивани зборка, доставка
Тел. (063) 842-87-58, (095) 835-67-57

Магазин «ШАХ»

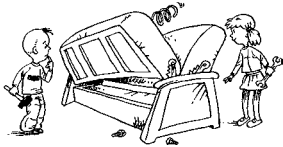
Вантажні перевезення.
Газель до 2 тонн
Тел. (099) 781-90-61

Дорого куплю соняшник.
Тел. (066) 922-21-11

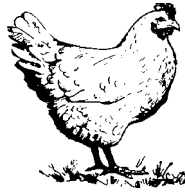
Побутова техніка б/в із Європи:
морозильні камери, холодильники, пральні-машини-автомати, велосипеди. Широкий асортимент в наявності та на замовлення.
(068) 337-77-76, (095) 383-46-65, (097) 284-60-66

ПП Зайцев.
Ремонт холодильників та морозильних камер. Вдома у замовника.
Тел. (050) 136-70-13, (098) 305-27-67, Сергій

Ремонт м'яких меблів.
Тел. (095) 32-28-569
Олександр

Продам фермерських курей-несучок вирощених на домашніх кормах, різного віку. Несуть крупні яйця. Доставка безкоштовна.
Тел. (066) 162-36-14, (068) 469-84-32

Куплю дорого корів, биків, телиць, кіз, цівів, баранів, проблемну худобу. Цілодобово.
Тел. (097) 756-25-25, (099) 343-31-00

Супутникові антени. Встановлення. Ремонт. Тел. 2-19-58, (066) 932-15-57, (093) 107 57 77

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

Телефон «гарячої лінії»
Решетилівської міської ради
095-78-07-111

Із перших днів війни наш земляк Андрій Горобець допомагає забезпечувати військових обладнанням та технікою. **Прохання всіх небайдужих долучатися до зборів.** Кожна гривня допоможе закрити потребу. Картка для благодійних внесків:

4441 1144 5667 6665

Шостий відділ Полтавського РТЦК та СП проводить **відбір кандидатів для проходження військової служби за контрактом у військових частинах ДШВ, частин ССО, морської піхоти та інших військових частин Збройних Сил України.**

Відбір кандидатів віком від 21 до 27 років, які не проходили військову службу, придатних за станом здоров'я, не судимих, розвинутих у фізичному відношенні. Дані громадяни окрім стабільного та гідного грошового забезпечення матимуть можливість бути направленими за кордон для набуття навиків та вивчення озброєння та техніки закордонних зразків.

Більш детальну інформацію ви зможете дізнатися в шостому відділі Полтавського РТЦК та СП за адресою:

м. Решетилівка, вулиця Шевченка, 25 або за телефоном 2-14-70; 066-988-33-37.

Начальник шостого відділу Полтавського РТЦК та СП підполковник С. НОВОСЕЛЯ

Центр видачі одягу для переселенців:

м. Решетилівка, вул. Покровська, 9

Пн-Пт- 10.00-16.00
Сб- 10.00-13.00
Нд- вихідний

Решетилівський центр прийому/видачі продовжує збір речей для тимчасового переміщених людей.

Потреби:	бейсболки;
· чоловічі спортивні штани, шорти, футболки, кросівки, бейсболки, макасини, капці;	· рушники;
· жіночі спортивні штани, шорти, футболки, кросівки,	· матраци;
	· постільна білизна;
	· подушки;
	· ковдри;
	· пледи.

Потрібні речі можна приносити до міського Будинку культури, де діє пункт прийому/видачі одягу для тимчасово переміщених осіб.

РешетилівщинаUA

Тел. (050) 675-07-36

КУПОН ДЛЯ БЕЗКОШТОВНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Текст оголошення _____

Телефон / Адреса _____

Скринька для прийому купонів розміщена за адресою: вул. Покровська 2/5. Книжковий кіоск, 1 поверх, торговий дім, де розташований магазин «Аврора».

ПОРАДИ

Як зберегти соковиті яблука до глибокої зими

Чому в одних садівників яблука зберігаються хрумкими та соковитими ледь не до самої весни, а в інших насилу здатні долежати до січня? Чи є якийсь секрет збереження плодів, чи справа у правильній технології зберігання? Відповіді на ці питання шукаємо разом із експертами.

Правильний сорт

До яких би хитрощів ви не вдавалися, але ранні сорти довго зберегти неможливо. Вони призначені для швидкого споживання в їжу. Закладати їх на зберігання марно. Тож зробіть ревізію саду та з'ясуйте, які яблуні у ньому ростуть. Якщо знаєте назви сортів, залишається лише прочитати їхню характеристику. Якщо ні, доведеться орієнтуватися на спостереження.

Хорошу лежкість мають зимові і пізньо-зимові яблука. Вони здатні зберігатися до середини весни. Трохи гірші кондиції для зберігання мають пізні осінні сорти. Вони зазвичай зберігаються близько 3-х місяців.

З'ясувати, які яблука ростуть у саду, можна за кількома параметрами:

Термін дозрівання: пізні сорти пізно дозрівають.

М'якуш: яблука з пухкою ніжною м'якоттю довго не зберігаються. Пролежати кілька місяців здатні щільні та в міру соковиті яблука.

Шкірка: довго зберігаються плоди із щільною грубою шкіркою.

Правила збору

Щоб добре зберігалися яблука, необхідно правильно їх зібрати. Падалицю, навіть якщо на ній немає ознак пошкодження, не можна закладати на зберігання. Її потрібно переробити — пустити на сік, зварити повидло, тощо.

Плоди необхідно знімати з яблуні, причому дотримуючись крайньої обережності, щоб не пошкодити. Робити це краще в ранковий час, коли спала роса.

Якщо збираєте яблука увечері, то знятий урожай рекомендується залишити на ніч на вулиці для охолодження. Особливо якщо плануєте скласти яблука у ящики і відправити до підвалу. Різкий перепад температур знижує лежкість.

Яблука не потрібно обтирати. Неблизкучий бочок яблука — це його захисна плівка, природний віск, що охороняє від псування. Тому обтирати його, а тим більше мити — у жодному разі не можна!

Час збору

Багато хто знімає яблука, коли вони повністю дозріли. Але досвідчені садівники знають: якщо зібрати яблука на початку дозрівання, тим самим ви на півтора-два місяці збільшите термін їхнього зберігання.

Визначити цей період, що ідеально підходить для збирання врожаю, можна за кісточками. Якщо кісточка наполовину або на 2/3 потемніли, яблука можна знімати. Повністю темна кісточка говорить про повну зрілість плода.

Тонкощі зберігання

Ідеальна температура зберігання яблук — від 3 до 5 °С при середній вологості. Щоб плоди не в'яли, необхідно підтримувати вологість повітря. Якщо в приміщенні сухо, варто розставити ємності з водою або розвісити старі махрові рушники, змочивши їх водою.

Не змішуйте з овочами. Яблука не дуже люблять сусідства, тому ставити їх

в одному льосі з картоплею та морквою не варто. По-перше, виділюваний ними особливий газ змушує все навколишнє швидше посівати, тобто ваша картопля-морква може почати стрімко дозрівати, начебто навесні. А яблука можуть просочитися неприємним запахом від овочів.

Як би ретельно ви не відбирали яблука для зберігання, можна не помітити мікроскопічну тріщинку. А це значить, що фрукт однаково загине. Тому не забувайте оглядати свої припаси хоча б раз на місяць, безжалісно викидаючи зіпсовані.

Секрети укладання

Обов'язково зберігайте яблука в спеціальних ящиках. Під спеціальними ящиками мається на увазі ящики для зберігання фруктів, які використовують, наприклад, в супермаркетах. Вони можуть бути дерев'яні, фанерні або пластикові.

Яблука, укладені в один ряд плодоніжкою донизу, зберігаються краще. А щоб створити мікроклімат у ящику для кожного шару та уникнути накопичення конденсату на верхніх плодах, кожен шар яблук необхідно переслати папером. Він вбиратиме і за необхідності віддаватиме зайву вологу, знижуючи таким чином ймовірність загнивання та в'янення.

Якщо дотримуватиметеся рекомендацій, то яблука з вашого саду долежать до весни і радуватимуть всю сім'ю соковитою смачною м'якоттю.

Настя ТОПОЛЯ

СТРАВА ТИЖНЯ

Гарбузовий крем-суп з імбирем

Інгредієнти: 500 г гарбуза, 5 см кореня імбиру, 150–200 мл молока (2,5% жирності), 100 мл вершків (33%), половина невеликої цибулини, 50 г сала, 30 г бекона, сіль і перець до смаку, 2 ст. л. соняшникової олії, гарбузове насіння (для подачі).

Запечіть шматочки гарбуза в духовці для ще більш насиченого смаку та аромату. Увімкніть розігріватися духовку до 180 градусів. Помийте 500 г гарбуза, очистьте від шкірки та насіння і наріжте невеликими шматочками. За бажанням можете не очищати, зробити це після приготування. Деко застеліть пергаментним папером та перекладіть гарбуз, полийте 2 ст. л. соняшникової олії та поставте запікатися на 25 хвилин. Якщо у вас великі шматочки, час приготування може збільшитися. Орієнтуйтеся на м'якість гарбуза.

Викладіть шматочки запеченого гарбуза в невелику каструлю та натріть туди ж на дрібній тертці 5 см очищеного від шкірки кореня імбиру. Половину цибулини також натріть на дрібній тертці, трішки притисніть ложкою, щоб виділився сік. Нам його потрібно ½ ч. л. Додайте цибулевий сік у каструлю. До гарбуза поступово додавайте 150–200 мл та 100 мл вершків і перебивайте блендером до отримання однорідної консистенції. Посоліть та поперчіть до смаку. Поставте на вогонь, доведіть до кипіння та варіть 2 хвилини.

Тим часом 50 г сала та 30 г бекона поріжте невеличкими шматками та обсмажте на сухій пательні до появи золотавої скоринки. Розливайте крем-суп по тарілках та подавайте з обсмаженим салом та беконом зверху. Ще посипте за бажанням гарбузовим насінням.

Що посадити на городі у вересні?

Літо закінчилося, проте це аж ніяк не означає, що дачний сезон теж закінчився. Є велика кількість культур, які можна вирощувати восени. Більш того, ці рослини в прохолодну і вологу погоду почуваються на вашому городі комфортніше, ніж в літню спеку. Подаруйте собі можливість насолоджуватися смаком свіжих овочів і зелені аж до кінця осені і після закінчення літнього сезону, посадивши на ділянці ці культури.

Крес-салат. Невибagliвий крес-салат не любить яскраве сонце, відповідно, найкращий час для вирощування цієї корисної культури починається з середини вересня.

Китайська капуста. Краща температура для вирощування китайської капусти — від 14°C до 18 °С. Сміливо садіть корисну рослину в середині вересня і вже через один або два місяці ви зможете насолоджуватися прекрасним смаком.

Редис. Отримати багатий урожай редису можна навіть в прохолодну і вологу погоду. Посадивши редис на початку

вересня, вже в кінці місяця ви зможете зібрати перший урожай.

Шпинат обов'язково слід посадити на свій ділянку восени. Ця культура любить прохолодну і вологу погоду. Крім того, що шпинат містить величезну кількість вітамінів та інших корисних речовин, він має чудовий смак.

Салатна гірчиця. Для посадки восени краще вибирати сорти, які найкраще ростуть при невисоких температурах. Листя для салатів можна зрізати вже через 2 тижні після посіву насіння.

Салат латук. Корисна зелень, яку можна додати в салат або використовувати як самостійний гарнір до гарячих страв. У прохолодну і дощову погоду росте навіть краще, ніж в літню спеку.

Рукола. Ідеальна основа для багатьох салатів — вона має насичений пряний смак. Рукола — вологолюбна і холодостійка рослина, яку можна вирощувати на ділянці всю осінь.

Олександр СТЕПАНЕНКО

КАЛЕЙДОСКОП

**ТАК ЗВУЧИТЬ РЕШЕТИЛІВКА!
ЗАЙДИ! ВПОДОБАЙ! ПОДІЛИСЬ!**

RELIFE.MEDIA

Соус із томатів →		↘		↘		↘	Зміст, сенс →			
↙	Детектор брехні	Метрична муз. одиниця		Античний бог вина		Майстер з виготовлення перук		Підприємство, де будують кораблі		
	Тонізуючий напій →			↘				Вид обличчя спереду		
		Задум, проект					↙			
↙		↘			Листяне дерево					
	Вклад у спільну справу		Чоловіче ім'я →		↘		Кохання →		↘	
	Майданчик для боксу		Невелика убога хата →				Фінансова установа	Отруйна жаба	Найдовша ріка в Африці	Келих
↙		↘		Амер. кіно-актор →			↘	↘	↘	Бешкет, бійка
	Стадія	План роботи		Фортеця у Середній Азії →			Зоряне скупчення у сузір'ї Тельця			↘
↙	↘			...Баба і сорок розбійників	Працівник залізничного транспорту	Вулкан на Філіппінах →				
	Полюс джерела струму		Легкий найманий екіпаж →		↘	Держава в Африці →		Довгохвостий папуа	Валюта Нігерії	Амер. кіноактор і режисер
↘							Дональд ... (мульт.)	Отруйна змія	День тижня	Окис натрію
	↘		Глибинімір →			Ірина →	Четвертий період палеозою →	↘	↘	↘
Англ. політ. партія у 17-19 ст.		Амер. кіно-актор →				Едем →	Друковане оголошення →			

З	Б	У	Т	И	К	Р	У	С	А	К
О	Д	И	Р	Е	Ш					
О	В	Е	Н	Г	Р	Е	Й	П	Ф	Р
Ф	Е	Б		Р	О	Д		О	А	
Е	Т	А	П		К	О	М	Б	А	Т
Р	Т	У	Б	А		Т	У	Р	И	С
М	Л	И	Н	А	Р		С	Т	А	Р
А		Ш	Т	А	М	Б		П	Е	Р
		І		У	П	А		О	С	О
		Ж	И	Д	К	О	В		Е	К
		О		Е	Г	А	Н	С		Р
		К	Е	Н		О		Е	Р	И
			Д	О	Д		Е		Р	У
			І		А	Ф	І	К	С	О
					І	Р	А		В	І
					Г	Т	Р	И	Е	Л
					О		І	Н	У	Г
					Л	У	К		А	К

Відповіді з №36

↙			Частина сорочки →						Етап змагання
	Справа	Марка корейських авто →				Катерина	Син сина	Марка рос. гелікоптерів	↙
					... Шанель (купор'є) →	↘	↘	↘	Контрольно-ревізійне управління
					↘				Рос. автомат
					Марка рос. літаків →			Військова міфічна істота	↘
					Слав'янський бичачих →			Хрещений батько сина	↘

ІСТОРІЇ ТА АНЕКДОТИ

Знаєте, що найстрашніше в житті? Це коли свекруха зареєструвалась у ФБ.

Справжній чоловік
завжди виконує бажання
жінки. Ізюм, так Ізюм.

- В Україні підтримка Залужного 102%!
- Звідки ці 2%?
- Полонені!

Друга армія світу починає тікати із Харківщини, бо йде перша армія світу.

— Павутина в хаті — це бабине літо, а не господня погана!

Перебирала картоплю, і ви знаєте, то дуже відповідальна справа, бо по кожній

картоплині потрібно приймати рішення.

Позитивно мислити — це коли впала зі сходів, а сама подумала: «Це ж треба... так швидко спустилась!».

— Мамо, а мені один чоловік сказав, що я добра, ніжна. Можна він до нас в гості прийде?

— Ні, хай і надалі так думає!

Зайшла до чоловіка на сторінку, аж в роті пересохло. Він під фото, де ми разом, написав: «ПЛЕМІННИЦЯ».

Впродовж доби близько 400 окупантів «обміняли» своє життя на новеньке авто *Lada*.

Коли продавець в магазині запитує у мене: «Чи можу я вам чимось допомогти?» Я люблю

відповідати: «Можете, грошима».

Велика повага тим, хто мене ще не видалив з друзів у ФБ! Ви сильні люди!!!А хто ще не додався... промовчу.

Настрій, як у осіннього
листочка — хочеться
відірватися!

Не люблю цю годину
23:00... Зразу лізуть думки...
то я скучаю за кимось, то
думаю де грошей заробити,
то жерти хочеться...

Вересень — це коли ти ідеш у вітровці, а назустріч — чоловік в шортах, і не відомо, хто з нас двох одягнений по погоді.

Коли прибираю в шафах, майже кожна річ каже мені: «Не викидай мене, я тобі в пригоді стану». P.S. Головне не дивитись їй в очі!

Гороскоп на тиждень (19.09 — 25.09)

Овен. Цей тиждень стане напруженим періодом. Не виключені сварки і розбіжності як у професійній, так і в особистій сферах. Однак в більшій мірі всі конфлікти будуть відбуватися з близькими людьми.

 Телець. Можуть очікувати непередбачені витрати. Однак вони будуть пов'язані з облаштуванням вашого будинку. Сприятливий час для початку ремонту. Не виключено, що про себе нагадують старі борги.

 Близнюки. На цьому тижні повинні зосередити увагу на вирішенні фінансових питань. Вам посміхнеться грошова удача, гроші буквально будуть плисти до вас в руки. Ви зможете знайти джерело додаткового доходу.

Рак. Тиждень буде для вас цікавим і може подарувати вам нові можливості для досягнення важливих цілей і виконання відповідальних завдань. Вам необхідно зосередитися на виконанні поточних завдань.

 Лев. Цього тижня фінансова ситуація буде неоднозначна. З'явиться більше витрат і зобов'язань, які не можна відкласти. Будьте пильні і проявляйте особливу акуратність при роботі з документами.

Діва. На цьому тижні випаде шанс відправитися в поїздку, яка принесе чимало приємних емоцій. Можливо, вам доведеться змінити плани у разі непередбачених обставин, однак це буде на краще.

 Терези. На цьому тижні доведеться приймати важливі рішення, які можуть стосуватися не тільки вас, але і ваших близьких. Потрібно запастися терпінням, тому що події будуть розвиватися не так швидко, як би того хотілося.

 Скорпіон. Не виключені непередбачені витрати і фінансові труднощі. Вас може неприємно здивувати інформація про близьку людину. Однак її потрібно ретельно перевірити, не дозволяючи залучати себе в інтриги і плітки.

Стрілець. У цей період варто уникати імпульсивних рішень. Необдумані вчинки можуть призвести до несподіваних наслідків. Проявляючи терпіння і розважливість можна досягти значних успіхів. Приємною буде зустріч з другом.

 Козеріг. Цей тиждень вимагатиме рішучих дій. Особливо це стосується фінансової сфери і питань, пов'язаних з вашим майном. Якщо вчасно не зреагувати, можна понести великі витрати. Проявляйте граничну обережність.

Водолій. Весь фокус уваги буде зосереджений на кар'єрних досягненнях, вам необхідно закатати рукава і активно включитися в роботу. В особливо важкі моменти важливо не боятися звертатися за допомогою до близьких людей.

Рибі. Треба взяти на себе відповідальність за сімейне благополуччя. Не виключено, що вам доведеться вирішувати проблему близької людини або виправляти допущені кимось помилки. Можлива нетривала розлука з дорогою людиною.

